

NOVA ZBIRKA PJESAMA MILJE SERE

vineri, 27 noiembrie 2020

Sredinom listopada ove godine je vidjela svjetlost dana druga zbirka lirskih pjesama

Milje Šere naziva "Karaevsko ogledalo vrišćanja / Floarea mea de cire",

Zbirka pjesama lupa kog autora izdana je u izdavačkoj kući Pro Marketing, a pripremu za tisak i troškove tiskanja je osiguralo Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj.

Zbirka sadrži sto pjesama na hrvatskom jeziku, odnosno lupa kom mjesnom govoru i sto pjesama na rumunjskom književnom jeziku. Milja Šera je svoje pjesme pisao kao izvorni govornik i dobar poznavatelj lupa kog mjesnog govora, stoga ova pjesnička zbirka pruža dobar uvid u lupa ki idiom i uvelike doprinosi njegovoj zaštićenosti i očuvanju. Arhai nost lupa kog govora možemo otkriti u gotovo svim pjesmama kao i u naglascima riječi, iako u pjesnikov leksički fond su se kroz vrijeme neminovno uvukli neki nepoželjni srbizmi i neke rumunjske riječi, što ipak ne bi trebalo nikoga uditi ako se ima u obziru da je autor živio u blizini Srbije i zaokružen većinskim rumunjskim narodom.

Šerine pjesme nemaju naslova, već samo oznaku rednog broja u arapskom brojevnom sustavu. Autor na taj način nikome ne nameće jedan određeni naslov ili tumačenje, nego izaziva i poziva čitatelja da sam izabere omiljeni naslov nakon što pažljivo pročitao, prosudio i interpretira pjesmice. Najčešće korištena rima je unakrsna, pjesnik uglavnom povezuje svaki drugi stih kitica bezimenih poezija zbog posebnog efekta pjesmi i njezinom ritmu. Predgovor na hrvatskom standardnom jeziku je napisala "ujkina Lupa anka", prof. Marija Lacki, a sama podrijetlom iz Lupaka, dok je pogovor knjizi napisao predsjednik Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj Slobodan Gera. Zbirka pjesama "Floarea mea de cire", odnosno "Karaevsko ogledalo vrišćanja", autora Milje Šere dolazi 24 godine nakon prve zbirke pjesama lupa kog pjesnika "Pogleni, Bože, našle", izdane 1996. godine u Zagrebu u Nakladnom zavodu Matice hrvatske. Podsjetimo čitatelje da su predgovor i pogovor toj prvoj zbirci pjesama lupa kog stihotvorca napisali Marija Novak, odnosno Vladimir Horvat, a financijska sredstva za izdavanje knjige prikupljena su velikodušno; u sponzora popularne emisije "Kolo sreće" na kojoj su tada sudjelovale uvene glumice Ena i Mia Begović te skladatelj Zrinko Tutić.

"itaju i šerine pjesme čitatelj kao da četa lupa kim krajevima od proljeća, ljeta, do jeseni i zime, osjeća lagani dah proljeća, žegu ljeta, raskoš i bogatstvo jeseni i bjelinu i smirenost zime. Poput velikih majstora slikarstva, Milja Šera je majstor pera i toplim bojama crta život sela, radove u polju, radost zajedništva na poljskim radovima, ljepotu jutarnje zore i veličanstvene zalaze sunca s lupa kih i karaevskih bregova", navodi u predgovoru Marija Lacki.

"Pjesme pisane karaevskim stihom još su jedno živo svjedočanstvo i potvrda o postojanju jednog starog arhaičnog jezika i jedne male žilave hrvatske karaevske zajednice s vjerom u Boga, zajednice čiji su korijeni stoljeima duboko utisnuti u svijest ljudi. Tematika šerinih pjesama dovoljno je široka da svaki tko voli stihove može pronaći u knjizi svoje omiljene pjesme. Sve u svemu, ova nova zbirka je vrijedno djelo za sadašnju i buduće generacije, za sve ljubitelje poezije i zanimljivo je čtivo za jezičare i istraživače! Poštovani čitatelji, toplo vam preporučim ovu dragocjenu zbirku pjesama!", stoji, između ostalog, u pogovoru Slobodana Gere.

Milja Šera rođen je u Lupaku, 24. srpnja 1955. Osnovnu školu do desetog razreda pohađao je u Lupaku. Polagao je ispit za prijem u Srednju katoličku školu u Alba Juliji. Iako je položio prijemni ispit, napušta ideju o pohađanju te škole i polaže ispit za upis u Sanitarnu srednju školu u Aradu. Ovaj ispit polaže, no ne odlučuje se ni za pohađanje ove škole. Stoga pohađa prvi i drugi razred Srednje škole u rodnom Lupaku. Nakon toga, ostaje doma i sa 17 godina započinje se u kinu u Riču. Pohađa Tehničku školu za kino operatera u Bukureštu, od svibnja do listopada 1973. godine. Nakon završetka ove škole vraća se

u Riicu i dugo godina radi kao kino operater u kinu Cultural, gdje biva omiljen od sve karakterske omladine jer je znao iza i ususret omladini s malo novaca u džepu. Jedno je vrijeme obnašao dužnost tehničkog kontrolora u Riici, na filmskim trakama od 16 mm, do 1974. godine. Iste 1974. godine otvara se Dacia, najveće kino u ovom dijelu, i Milja Škera počinje raditi kao kino operater u novootvorenom, modernom kinu. Prvi film koji se prikazuje i kojeg se pjesnik rado sjeća je Besmrtnici (Nemuritorii) u režiji velikog Sergiua Nicolaescua. Radio je do 1988. kad se vraća u kino Cultural kao električar kina kabine do 1999. kad odlazi u prijevremenu mirovinu zbog zdravstvenih tegoba. Jedno vrijeme okupava se u privatnim vodama, no ubrzo odustaje od toga i vraća se svojoj prvoj ljubavi, pisanju poezije. Živi cijeli život u rodnom Lupaku i ponekad u obližnjoj Riici. Bio je i ostao zaljubljenik u rodni kraj, u svoj Lupak, sa svim njegovim materijalnim i duhovnim komponentama, odnosno zaljubljenik u lupaku prirodu, u lupake bregove i ljepote njegove Lupačke anje.

Stihovi Škeračinih prelijepih pjesama su višestruki od poezije, njegovi su stihovi slika i glazba, vrelo starih karakterskih običaja, hvalospjev ljepoti života na selu i veličan svega što je Bog stvorio. Srdačno estitamo autoru i svima toplo preporučimo ujedno zbirku pjesama "Karaktersko ogledalo vrhova / Floarea mea de cire!"

Ivan Dobra